

Premi Talentària 2019

L'abecedari de Talentària podria començar per "A" d'apoderament, art, artesana, artista; continuar amb la "C" de caure i aixecar-se, coherència, col·laboració, comunicació, compromís, conciliació anhelada, connexió, consistència, creació, credibilitat; seguida de la "D" de dignitat, direcció, disseny; l'"E" d'empatia, empena, empenedoria, equitat, esperança, essència, èxit, experimentació, expertesa; la "F" de femení, feminisme, feminitat, formació, fortalesa; l'"H" d'honestedat; la "I" d'identitat, igualtat real, inspiració, intuïció; la "L" de lideratge; la "LI" de llibertat, lluitadora; la "M" de marca personal, mèrit; la "P" de passió, persistència, personalitat, projectes; la "S" de sensibilitat, solidaritat i sororitat; la "U" d'úniques; la "V" de valentia, valors, visibilitat, vocació, voler i poder; per anar acabant amb la "X" de xarxa. I al final, trencant l'ordre alfabètic –perquè l'ordre també hi és per sacsejar-lo–, venen la "R" de referent, representativitat, revelació, revolució i reconeixement, com el d'avui aquí, i la "T" de talent, territori, transformació, treball, tribu, Talentària. I en la seva tercera edició, aquest fòrum fa un totum revolutum dels seus valors per encunyar-ne el Premi Talentària, un guardó que vol posar en valor el talent femení i el compromís feminista.

El primer Premi Talentària és per a una artista polièdrica que pinta, dibuixa i escriu. Nascuda a Vila-real el 1980, és llicenciada en Belles Arts per la Universitat Politècnica de València. Ha exposat a diverses ciutats europees i americanes. La seva obra s'ha materialitzat també en una desena de llibres, alguns dels quals n'és la il·lustradora i d'altres, també l'autora del text. D'entre aquests últims en destaquen *Qué hacer cuando en la pantalla aparece The End* (Lunweg, 2014), *813* (La Galera, 2015), *La Sed* (Lunweg, 2016), un llibre poètic que la consolida com a autora compromesa amb el feminisme i, més recent, *Roedores. Cuerpo de embarazada sin embrión* (Literatura Random House, 2018), amb què trenca el tabú sobre el dol de la pèrdua gestacional. Ha col·laborat amb diversos mitjans de comunicació i actualment la podem llegir, per

exemple, a Eldiario.es. És una de les principals impulsores del col·lectiu Mujeres del Libro, des de la convicció que l'art ha de remoure consciències i s'ha de posar al servei de la construcció d'un context més just. Fa mig any va rebre la Medalla al Mèrit Cultural atorgada per la Generalitat Valenciana. Avui, des de Solsona, el reconeixement és per a Paula Bonet.

Paula, ens agrada llegir-te, a través de les il·lustracions i la literatura que magistralment vertebrades; ens transmetes sensibilitat, sinceritat i sentiment, ens emociones; dialoguem amb els bonics rostres que retrates i que irradien vida, però també angoixes, pors i inquietuds. Ens fas veure que en un quadre també ens hem de fixar en les ombres, que constitueixen una part de la narrativa, en una obra i en la vida mateixa. Ens identifiquem amb el llenguatge propi dels teus quadres, dibuixos i llibres.

En algun lloc has afirmat que la nostra formació intel·lectual i emocional parteix de l'experiència masculina i, per això, és important incorporar referents femenins. Ens fas reflexionar amb una obra el valor artístic de la qual es carrega de reivindicació feminista i contestatària i, per tant, esdevé social. Ens fas visibles. Ens instes a resignificar-nos. Exposar, escriure, dibuixar, pintar, revelar la pròpia vulnerabilitat i trencar tabús, ajudant a combatre el silenci col·lectiu, és passar del jo a moltes. Segurament totes. T'agraïm tot allò que salves del bagul silenciós i llòbrec, sense floritures ni eufemismes, sobre les violències sexuals, el masclisme, el dol perinatal. Doris Lessing deia que l'escriptora escriu sobre ella perquè escriu sobre els altres, donat que els seus problemes, dolors, plaers i emocions no poden ser únicament seus.

A *La sed* cites Clarice Lispector per sentenciar que "allò humà és estar sol". Però avui aquí, Paula, celebrem la tribu. La poeta i artista Rosa Maria Arrazola té un poema titulat "Sol(es)" que acaba dient que "moltes viuen la por/ i algunes sentim la por de moltes que viuen por/ i les moltes, les algunes fem visible el nostre dol/ perquè hi hagi

TALENTÀRIA

talent femení + territori

aviat un dia/ on totes notem el sol". Amb el primer Premi Talentària reivindicuem que no ens sentim soles, perquè la lluita de la Paula Bonet, de moltes, també és la nostra. Gràcies.

Noemí Vilaseca

Solsona, 27 d'abril de 2019